

העמוד האמצעי למעלה, ואורח
מברוך זה הצדיק, שנאמר בו
וארח צדיקים כאור נגה וגומר,
והצדיק הוא בשבת כאורח שבא
החולף בכל שבת ושבת.

השבת שכינה, בעל הבית שלה
- העמוד האמצעי, והוא בוצע
ופורס פרוסת לחם שהיא טפה,
ונותן לאורח שהוא צדיק ועני,
ואורח מברוך לבעל הבית בכל
מכל כל, שהם שלשת האבות,
בפרכות שהם התברכו,
שהפרכות על ידי הצדיק יורדות
לעמוד האמצעי. זהו שכתוב
וברכות לראש צדיק. מי זה ראש
הצדיק? זה העמוד האמצעי.
תשע ברכות הן ממעלה למטה,
מכתר עד צדיק, ותשע הן ממטה
למעלה, מצדיק עד כתר עליון,
וכלן עולות לשמונה עשרה,
והפלה כלולה מהם.

הפלה למשה, תפלה לדוד, בית
הכנסת הוא כנוס של כל
הפרכות, התפלה היא משום
שהוא סוס לקדוש ברוך הוא,
והיא נעשית טפלה לרוכב, כף
פרשהו בעלי המשנה, אין
הרוכב טפל לסוס אלא הסוס
טפלה לרוכב. יש טפל בט' ויש
תפל בת', כמו היאכל תפל מבלי
מלח?! והתפלה הזו כף היא
בת'.

והיא פוס של יין, שהוא יין
חשובון סו"ד מן יסוד, וצריך בו
עשרה דברים, כמו שבארוהו
בעלי המשנה, והן כחשובון י' מן
יסוד, והם עטור ועטוף, הדחה
ושטיפה, ח"י ומלא, מקבלו
בשתי ידיו ונותנו בימין, ונותן
עניו בו, ומסלקו מן הקרקע
טפח, ומשגרו במתנה לאנשי
ביתו, עטור מצד של עטרה של
ברית מילה, עטוף, עטה אור
כשולמה, ואם הוא עני שאין לו

דאמצעייתא לעילא, ואורח מברוך דא צדיק
דאתמר ביה (משלי ד יח) וארח צדיקים כאור נגה
וגומר, וצדיק איהו בשבת כאורח דאתי ואזיל
בכל שבת ושבת.

שבת שכינתא, בעל הבית דילה עמודא
דאמצעייתא, ואיהו בוצע ופריס פרוסא
דנהמא דאיהי טפה, ויהיב לאורח דאיהו צדיק
ועני, ואורח מברוך לבעל הבית בכל מכל כל
דאינון תלת אבהון, בברכן דאתברכו אינון,
דברכאן על ידי דצדיק נחתין לעמודא
דאמצעייתא, הדא הוא דכתיב (משלי יו) וברכות
לראש צדיק, מאן ראש צדיק דא עמודא
דאמצעייתא, תשע ברכאן אינון מעילא לתתא
מכתר עד צדיק, ותשע אינון מתתא לעילא
מצדיק עד כתר עלאה, וכלהו סלקין ח"י,
וכלה כלילא מנייהו.

תפלה למשה תפלה לדוד, בית הכנסת איהו
כנוסא דכלהו ברכאן, תפלה איהי
בגין דאיהו סוס לקודשא בריך הוא, ואיהי
אתעבידת טפלה לרוכב, הכי אוקמוהו מארי
מתניתין אין הרוכב טפל לסוס אלא הסוס
טפלה לרוכב, אית טפל בט' ואית תפל בת',
כגון היאכל תפל מבלי מלח (אייב ו י). והאי
תפלה הכי איהי בת'.

ואיהי פוס דיין, דאיהו יין חושפן סו"ד מן
יסוד, וצריך ביה עשרה דברים כמה
דאוקמוהו מארי מתניתין, ואינון כחושפן י'
מן יסוד, ואינון עטור ועטוף הדחה ושטיפה
ח"י ומלא, מקבלו בתרי ידוי ונותנו בימין,
ויהיב עינוי ביה, ומסלקו מן הקרקע טפח,
ומשגריה במתנה לאנשי ביתיה, עטור מסטרא
דעטרה דברית מילה, עטוף עוטה אור
כשולמה (תהלים קד ב), ואם הוא עני דלית ביה

אֶלָּא רְבִיעִית לֹוג דְּאִיהִי שְׁעוּרָא דְּאֵת ד', אֶתְמַר
 (שם קב א) תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף, הַדְּחָה וּשְׁטִיפָה,
 הַדְּחָה מְלַגְאוּ וּשְׁטִיפָה מְלָבָר, וְרִזָּא דְמִלָּה
 וְטַהְרוּ וְקַדְּשוּ (ויקרא טז ט).

אֶלָּא רְבִיעִית לֹוג, שְׁהִיא הַשְׁעוּר
 שֶׁל הָאוֹת ד', נֶאֱמַר תְּפִלָּה לְעֵנִי
 כִי יַעֲטוּף, הַדְּחָה וּשְׁטִיפָה, הַדְּחָה
 מִבְּפָנִים וּשְׁטִיפָה מִבְּחוּץ, וְסוּד
 הַדְּבָר - וְטַהְרוּ וְקַדְּשוּ.

קָם סְבָא חֲדָא מִבְּתַר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי, וְאָמַר רַבִּי רַבִּי שְׁפִיר קְאָמְרַת, אֲבָל
 הָאִי כּוּס צָרִיף לְסִלְקָא לִיהַ בְּדַרְגוּי, עֲטוּר
 מְסֻטָּרָא דְעֲטָרָה דְאִיהִי כְתָר עֲלִיוֹן עַל רִישָׁא
 דְצַדִּיק, עֲטוּף פְּגוֹן עוֹטָה אֹור פְּשֻׁלְמָה, מֵאִי
 עוֹטָה דָּא י' דְאֶתְעֲטַף בְּאוּר וְאֶתְעֵבִיד אֹוִיר,
 וְהֵאִי דְאֶתְעֲטַף אִיהוּ חֲכָמָה, הַדְּחָה וּשְׁטִיפָה
 דְאִיהוּ וְטַהְרוּ וְקַדְּשוּ, טַהְרָה מְסֻטָּרָא דְכַהֲנָא,
 דְאֶתְמַר בְּכַהֲנָא טָבֵל וְעֵלָה אֶתְדַפִּי לְמִיכָל
 בְּתַרוּמָה, וְקַדְּשוּ מְסֻטָּרָא דְשְׁמַאֲלָא, הַדָּא הוּא
 דְכַתִּיב וְקַדְּשֵׁת אֶת הַלְוִיִּם, ח"י מְסֻטָּרָא דְצַדִּיק
 ח"י עֲלִמִין פְּלִיל ח"י בְּרַכָּאָן דְצִלּוֹתָא, וּמְלָא
 מְסֻטָּרָא דְעַמּוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא, וּמְקַבְּלוּ בְּשֵׁתִי
 יָדָיו וְנוֹתְנֵנוּ בְיָמִין, דָּא הֵהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהַ (דברים
 לג ב) מִימִינוּ אֵשׁ דֵּת לָמוּ, כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה
 לְקַבֵּל שָׁבִים, וְאִיהוּ יְמִינְךָ יְהו"ה (דף פה
 ע"א) נֶאֱדָרִי בַפֶּחַ (שמות טו ו), תְּרִין יָדִין אֵינּוֹן
 ה"ה, חַד שְׁמַאֲלָא וְחַד יְמִינָא, וּבְגִין דָּא צָרִיף
 לְאֶתְיִיחָבָא בְּחַמֶּשׁ אֶצְבָּעָאן, מִשׁוּם כּוּס
 יְשׁוּעוֹת אָשָׁא (תהלים קיז יג), וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ,
 עֲלִיִּיהוּ אֶתְמַר (שם קמה טו) עֵינִי כָל אֱלִיף יִשְׁבְּרוּ,
 וְאֵינּוֹן תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט דְאֵינּוֹן י' י', דְאֵינּוֹן
 בַּת עֵינָא יְמִינָא וּבַת עֵינָא שְׁמַאֲלָא, וּבִינְיִיהוּ
 ו' זְעִירָא זְעִיר אֲנַפִּין, דְאִיהוּ שׁוֹקִיו עַמּוּדֵי
 שֵׁשׁ (שיר ה טו).

קָם אַחַד מֵאַחַר הַצֵּל שֶׁל רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי,
 יְפָה אִמְרַת, אֲבָל אֶת הַכּוּס הַזֶּה
 צָרִיף לְהַעֲלוֹתָהּ בְּדַרְגוֹתֶיהָ, עֲטוּר
 - מִצַּד שֶׁל עֲטָרָה, שְׁהִיא כְתָר
 עֲלִיוֹן עַל רֹאשׁ הַצַּדִּיק, עֲטוּף -
 כְּמוֹ עוֹטָה אֹור פְּשֻׁלְמָה. מֵה זֶה
 עוֹטָה? זֶה י' שְׁהֶתְעֲטַף בְּאוּר
 וְנִעֲשֶׂה אֹוִיר, וְזֶה שְׁהֶתְעֲטַף הוּא
 חֲכָמָה, הַדְּחָה וּשְׁטִיפָה, שְׁהוּא
 וְטַהְרוּ וְקַדְּשוּ, טַהְרָה מִצַּד הַכֹּהֵן,
 שְׁנֶאֱמַר בַּפֶּחַן טָבֵל וְעֵלָה, נִטְהַר
 לְאֲכָל בְּתַרוּמָה, וְקַדְּשוּ מִצַּד
 הַשְּׁמַאֲלָא. זֶהוּ שְׁכַתִּיב וְקַדְּשֵׁת אֶת
 הַלְוִיִּם, ח"י מִצַּד שֶׁל צַדִּיק ח"י
 הַעוֹלָמִים כּוֹלֵל שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה
 בְּרֻכּוֹת שֶׁל תְּפִלָּה, וּמְלָא מִצַּד
 שֶׁל הָעַמּוּד הָאֶמְצַעִי, וּמְקַבְּלוּ
 בְּשֵׁתֵי יָדָיו וְנוֹתְנֵנוּ בְיָמִין, זֶהוּ
 שְׁנֶאֱמַר בּוֹ מִימִינוּ אֵשׁ דֵּת לָמוּ,
 כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים,
 וְהוּא יְמִינְךָ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בַפֶּחַ,
 שְׁתֵּי יָדַי הֵן ה"ה, אַחַת שְׁמַאֲלָא
 וְאַחַת יָמִין, וּמִשׁוּם כּוּס צָרִיף
 לְהִנָּתֵן בְּחַמֶּשׁ אֶצְבָּעוֹת, מִשׁוּם
 כּוּס יְשׁוּעוֹת אָשָׁא, וְנוֹתֵן עֵינָיו
 בּוֹ, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר עֵינֵי כָל אֱלִיף
 יִשְׁבְּרוּ, וְהֵם שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֶמֶת
 שְׁהֵם י' י', שְׁהֵם בַּת עֵין יָמִין וּבַת
 עֵין שְׁמַאֲלָא, וּבִינְיָהֶם ו' קְטָנָה,
 זְעִיר אֲנַפִּין, שְׁהוּא שׁוֹקִיו עַמּוּדֵי
 שֵׁשׁ.

וּמִסְלִק מִן הַקְּרָקַע טַפַּח מִצַּד שֶׁל
 י' קְטָנָה חֲכַמַת שְׁלֵמָה, וּמִשְׁגָּרוֹ
 בְּמִתְנָה לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, זֶה הָאֵם
 הַעֲלִינָה, שְׁנֶאֱמַר בַּהּ יִשְׁמַח מִשָּׁה
 בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, וּבְגִלוֹת אֵין לָנוּ

אֶלָּא אֲרַבְּעָה, ח"י מ"לָא וּמִסְלִקוֹ מִן הַקְּרָקַע טַפַּח מְסֻטָּרָא דִי זְעִירָא
 חֲכַמַת שְׁלֵמָה, וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמִתְנָה
 לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ דָּא אֵימָא עֲלָאָה, דְאֶתְמַר בַּהּ
 יִשְׁמַח מִשָּׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, וּבְגִלוֹתָא לִית לָן